

Виходять во Львѡвъ що Середи и Суботи (крѡмъ рукопису) о 4-30 годѣхъ пополудни. Литерат. додатокъ „Библиотека найзнам. повѣстей“ виходить по 2 печат. ар. ступі кожного 15-го и послѣднього дня кожного мѣсяца.

Редакція, администрація и енциклопедія поль Ч. 8 улиц Академічна.

Всѣ листы, посылки и рекламации належить пересылати по адресу: редакция и администрация „Дѣло“ Ч. 8 ул. Академічна.

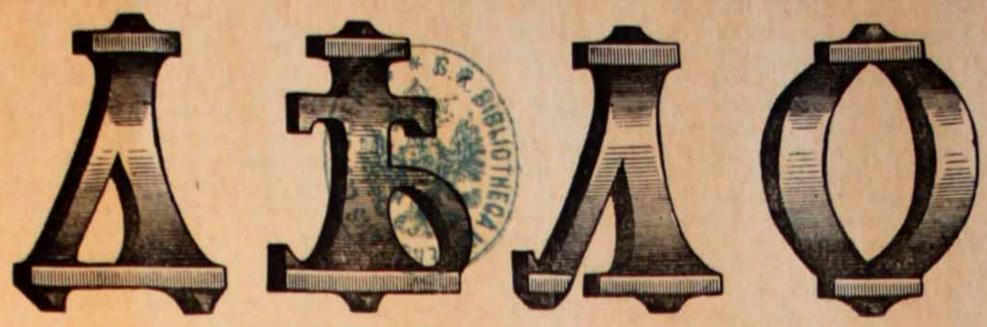
Ручкою на вѣрнуться только на попередне застороженье.

Поднято чило стоить 12 кр. а. в.

Огосешени принимаються по цѣнѣ 6 кр. а. в. ѡтъ однокрѣпкѣ початков.

Рекламация неопечатанъ вѣдѣи ѡтъ порта.

Предплату належить пересылати франко (наилучшо посылать переклазомъ) до: Администрація часописи „Дѣло“ ул. Академічна Ч. 8.

Предплата на „Дѣло“ для Австріи:

на цѣлый рокъ . . . 8 рр.	на цѣлый рокъ . . . 8 рубл.
на полъ року . . . 4 рр.	на полъ року . . . 4 рубл.
на чверть року . . . 2 рр.	на чверть року . . . 2 рубл.

Для Россіи:

на цѣлый рокъ . . . 12 рр.	на цѣлый рокъ . . . 12 рубл.
на полъ року . . . 6 рр.	на полъ року . . . 6 рубл.
на чверть року . . . 3 рр.	на чверть року . . . 3 рубл.

на самѣ додатокъ: на цѣлый рокъ . . . 5 рр. на полъ року . . . 2 р. 50к. на чверть року . . . 1 р. 25к.

Для Закарпатъ, окрѣмъ Россіи:

на цѣлый рокъ . . . 10 рр.	на цѣлый рокъ . . . 10 рубл.
на полъ року . . . 5 рр.	на полъ року . . . 5 рубл.
на чверть року . . . 2-50 рр.	на чверть року . . . 2-50 рубл.

съ дол. „Библиотеки“: на самѣ додатокъ: на цѣлый рокъ . . . 14 рр. на цѣлый рокъ . . . 6 рр.

ВП. Читателѣвъ въ Россіи просимо мати на увазѣ, що въ вымовѣ ѡ—ji, ѡ, ѡ—i, и (въ середній и на конці слѡвъ)—ы, и (на початку слѡвъ)—і, ѡ (на початку слѡвъ)—и.

Угорске правительство супротивъ мнимога панславизму межк Словаками.

Угорскій министрѣ вѣроисповѣданъ и просвѣты, Трефортъ, выдавъ — якъ мы вже коротко вищали — три урядові розпорядженія до тисиного евангелицкогѡ дистрикту церковного, вѣтъ три вымѣрѣній противъ мнимогѡ „панславизму“ межк Словаками а радше пропавити Словакѡвъ. Перше розпорядженье, выклалася статією „Moravska Orlice“, котра вышлала Словакѡвъ до литературногѡ сполученя съ Чехами и Моравянами. Дотычно тои статіи ише живит. Трефортъ въ своѣмъ розпорядженю: „Правдоподобно розвѣднута межк повѣдочно-угорскими Словаками агитація и въ томъ направленю, черезъ чеськихъ вандрующихъ емисаріѡвъ и многихъ перенятыхъ панславизмомъ учителями народныхъ школъ“, — поручае отже евангелицкому дистриктовому конвенту авернути велику бачидѣть на подобій проны и ихъ въ народѣ придушувати. Друге розпорядженье выключая колькохъ учителями, пѡдѡрѣвнихъ о „панславистичну“ агитацію ѡд вѣтъхъ школъ не лишъ Угорщинѣ але и Австріи и обвиняе редакцію словацкои часописи „Narodne Novine“ и товариство асеккураціи „Slavia“ о агитаціи панславистичній. Трете розпорядженье закауе студентамъ вѣтъхъ вѣмешихъ и середнихъ школъ въ Угорщинѣ, удержувати яку набудъ стычидѣть чи звязъ съ товариствомъ словацкихъ студентѡвъ „Detva“ въ Прагѣ.

Тисинѣ дистриктовій конвентъ заявивъ въ ѡтповѣдїи на розпорядженя министра Трефорта, що бѣтъ уважая своимъ обовязкомъ узкити вѣтъхъ средствъ до того, щобы перешкодити ширеню „непріязного Уграмъ“ словацкогѡ духа и буде вспирати цивильній власти въ придушуваню мнимогѡ панславистичныхъ агитацій. Конвентъ ухваляе слѣдующе рѣшенье: „Тѣ особы, котрымъ буде доказано, що они чи то словомъ, чи чиномъ показались ворогами угорскыхъ національныхъ стремленій, не можутьъ бути въ тисинѡмъ дистриктѣ анѣ душастварями, анѣ инспекторами школьнѣми,

ми, анѣ учителями; тѣ же особы, котрі иже на урядовѣхъ становищи допустилися такогѡ атентату, маютьъ бути по переведеню дисциплинарнѡмъ слѣдствѣхъ суспендовані въ своего уряда, а ихъ дѣтѣмъ ѡтбереси всякі беневолія церкви и школы“.

Якъ розпорядженя министра такъ и рѣшенье тисиного дистриктовогѡ конвенту мусѣли выкликати велику обаву у вѣтъхъ славянскихъ народѡвъ Угорщинѣ, а мусѣли дѡткнути и интересованыхъ въ томъ дѣлѣ Чехѡвъ и Моравякъ, бо верше розпорядженье министра Трефорта выравае вѣкауе на чешкоморавскій народъ, котрый будеть высылалася своихъ „емисаріѡвъ“ для панславистичногѡ пропаганды мѣжк Словаками. Розумѣеъ, що въ тои причинѣ не могло ѡбѣити безъ розбору и критики розпорядженя мин. Трефорта чеськими газетамы. Прага „Politik“, органъ Ригера, критикуе розпорядженя угорскогѡ министра, хочъ досѣтъ умѣренно. Звертаючися до фактичной стороны дѣла ствержуе „Politik“, що министрѣ просвѣты а вглядю правительствѡ угорске не має поводу пѡдѡрѣвати и переслѣдувати Словакѡвъ о агитаціи панславистичній. Хотѣи мѣжк Чехами и Словаками естъ партія, котра стремить до того, щобы Словаки приняи литературній языкъ чеській, то въ томъ стремленю нема жадного политичногѡ мотиву, — зашрѣ „Politik“. Дальше протестуе противъ тверженя министра Трефорта, будетьбы въ Чехахъ або Моравіи було яке тайне товариство, котре высылало бы до угорскыхъ Словакѡвъ своихъ агентѡвъ чи „емисаріѡвъ“, якъ каже розпорядженье министерске. „Чеській народъ — каже „Politik“ — естъ за льовальный и политично за доверлѣи, щобы мѡгъ ширѣ водѡбногѡ предпринимати. Въ жовтн 1880 р. Ригеръ буачи въ Пештѣ заявивъ угорскимъ политикамъ, що въ Чехахъ нема нѣкого, кто хотѣбы нарушувати австрийско-угорскій дуализмъ, — а того именю Угры найбільше боятъ въ стороны Чехѡвъ. Нехай же Угры не вѣтъпають насъ, то и мы при вѣтъхъ нашихъ симпатїи для нашихъ землякѡвъ будемо льовально вглядѡмъ Угрѡвъ“. „Справдѣ, мусѣмо сказаи — ише дальше „Politik“ — що п. Трефортъ бачить мары середъ вѣного дня и цѣлу справу можнѣмъ назвати комичною, колибъ она не була такою сумною. Що она естъ навѣтъ дуже сумна, се бачимо въ рѣшеня тисиного дистриктовогѡ конвенту, котре

есть послушнымъ выконаньемъ министерскои волѣ. Пѡсля того рѣшеня може бути усуненій въ уряду кождей душастварѣ, кождей инспекторѣ, кождей учитель, котрый має ѡтвѣгу признаватися Словакомъ и котрый не пропагуе угорскыхъ и національныхъ стремленъ. Щобы такій нещасливецъ быть ѡданный съ дѣтѣми и дѣтѣми дѣтей на жертву и уждѣ, — се негуманно, се противитъ артикулови 44 угорскогѡ закона въ 1868 р., котрый гарантуе права кождогѡ крайногѡ языка. Национальнымъ угорскимъ стремленьемъ естъ мадьяризация, а кто противитъ тому стремленю, кто боронитъ законно признаного права своего матѣрнѡгѡ языка, той має бути усуненій въ урядѣ и его дѣти навѣтъ маютьъ бути покарані!“

Щобы покрыти свои мадьяризаційнѣ пляны покрывкою якогѡ нибудь легального дѣлана, Угры выдумують „панславизмъ“ и воюють нимъ противъ вѣтъхъ слабыхъ народностей славянскихъ въ коронѣ св. Стефана, именю противъ Словакѡвъ, Русинѡвъ и Сербѡвъ. Прага угорска плете несотвореній рѣчи о антидержавныхъ панславистичныхъ агитаціяхъ въ повѣдочныхъ Уграхъ и воводить сербѡкъмъ, — прага галицко-польска мимоходомъ скаваши, второе прасѣ угорскѡй*) — правительство угорске выдае розпорядженя, котрі маютьъ на цѣли мадьяризацію Славянѣ, — а праса нѣмецко-централистична затирае собѣ руки въ радости и еще пѡдѣюжже Угрѡвъ, показуючи Славянѣ, яко ворогѡвъ Угрѡвъ зарѣвно якъ Нѣмцѡвъ.

Нѣмецко-централистична праса выконистала и послѣдній розпорядженя министра Трефорта, для своихъ политичныхъ цѣлей. Забувши на те, що еще недавно она вела зашатъ борбу противъ того самого Трефорта за національный утискъ Нѣмцѡвъ въ Семигородѣ, — теперь похваляе его розпорядженя, выданій противъ Словакѡвъ и якоучи Угрѡвъ „панславизмомъ“, показуе имъ небевпеченство въ того факту, що въ Австріи (Передплативъ) Славяне, головно же Чехи одер-

жали принадлежїи имъ національїи права. Такимъ представленьемъ рѣчи, австрийскї центральнѣ хотѣтъ поыскати для себе Угрѡвъ, щобы помогли имъ на ново прийти до самовольногѡ панованя въ Австріи. „Politik“ старався вытолковать Уграмъ, що именю Нѣмцѡвъ для нихъ небевпечїи, а не Славяне, особливожь Словаки, котрі не були въ станѣ анѣ одного своего посла vybrati до угорскогѡ парламенту. Колижьбы Нѣмцѡвъ-центральнѣ зновъ прїишли до панованя въ Австріи, то тогды повернулабы тая традиційна политика австрийска — зрѡбити въ Австріи одноцѣльную и нѣмецку монархію и перенести германизацію такожь на другую сторону Литавы, до Угрѡвъ. Дятого то Угорщина бѡльше мусѣтъ боятися германскои пропаганды, анѣжь агитацій панславистичныхъ.

Вѣднскїй „Parlamentär“ розбирае близше мнимогї „панславизмъ“ австрийско-угорскыхъ Славянѣ и выкавуе колькохъ поглядѡвъ дуже здоровыхъ. „На Славянѣ въ Австріи, ѡтъ коли они почали брати участь въ политичнѡмъ житю Австріи, кидаютъ противники пѡдѡрѣвнїа, будетьбы они були замасковаными панславистами, с. в. ворогами державы. Тымчасомъ се льогична неправда, — панславизмъ именю не має пѡдставы въ такѡмъ славянскѡмъ народѣ въ Австро-Угорщинѣ, котрый бере принадлежїи ему участь въ конституційныхъ правахъ державы. Такъ бачимо, що Кроаты, народъ найбільше вывѣнованїи политично, котрый въ школѣ, въ прасѣ, въ автономичныхъ своихъ институтѣхъ, мѡгбы съ повною свободою пропагувати панславизмъ, — той народъ естъ въ томъ вглядѣ найбільше недиферентнымъ. Другїи примѣрѣ бачимо на Чехахъ: ѡтъ коли повернули до рады державнои и ѡтъ коли приходять до принадлежнѣхъ имъ правъ, щоразъ бѡльше гравитуютъ до Вѣднїа, — хочъ черезъ то е ихъ славизмъ не терпитъ жадного ущербу. Сей проявъ дастся впрѡчѣмъ спостережїи на кождомъ славянскѡмъ народѣ въ Австріи. Друга рѣчь, если якому славянскому народу запречуеся право существованя, запречуеся ему принадлежїи права конституційнїи. Тогды, очевидно, инстинктова хотѣ до самоудержаня, борба о национальнѣ существованье змушуе заатакованого, коли вже стратить всяку опору въ пѡдъ нѡгъ своихъ, вѣртати свои очи и надѣтъ куда инде. Не булобы отже нѣчогѡ дивного, еслибы и

Зъ „Кіевскои Старинѣ“.
(Подѣе В. Лаврѡвъ.)
(Далѣе.)
3.
Дума про Иваса Коновченка.)
Ой такъ на славнои Вкраїнѣ, у городѣ у Черкасѣ,
Тамъ жила удова
Черкасска жена
Коновчиха
По мужу Грицька;
Та жила собѣ сына Иваса Коновченка-удовиченка.
Она его въ малыхъ лѣтъ годувала,
У найми не пускала,
На чужї руки на потурѣме не давала,
Та до доброго розуму доводила,
Та все милосердногѡ Творца благала-молила:
„Господа Боже милїи и всѣ святїи!
Поможїть намѣ сына Иваса годувати,
До доброго розуму доводити,
Щобъ було до при старости лѣтъ ику дожити,
Голованку приклонити.“
Якъ ставъ Ивасъ Коновченко-удовиченко до
[доброго розуму доходити,
Стала козаки, старї панѣ-молодїцї, у городѣ у
[Черкасахъ находити,
Стала скотнѣ вѡвно выкликати.
Тодѣ Ивасъ Коновченко-удовиченко до удѡвы
[черкасскои жены промовляе словами

И обѣщеться гѡркими слѣвами:
— Ой мамо, мамо, удова,
Черкасска жена, Коновчиха!
Займижъ ты чотыри воли чабанїа, у городѣ до
[жида Кролѣва одженя
И добрый съ нимъ торгъ учина,
Та пѣтъдѣсѣть червоныѣхъ долѡжи,
Та менѣ одного коня купи,
Котрого козацка-молодецка душа полюбила.
То промовати удова словами
И обѣщеться гѡрко слѣвами:
„Богай ты, синку Ивасю Коновчиху-удовиченку,
[сего не дожданъ,
Щобъ я отѣиску худѡбу збувала,
Та тебѣ коня купувала;
А лучшежь-бо, синку Ивасю, у полѣ хлѣба-соли
[пахати,
Козакѡвъ на хлѣбъ на солѣ занимати,
Та будуть тебе люде добре знати,
Будуть тебе чтити-поважати.“
То обѣщеться Ивасъ словами
И обѣщеться гѡрко слѣвами:
— Ой мамо, мамо, удова,
Черкасска жена!
Хочъ и буду я на полѣ хлѣба-соли пахати,
Козакѡвъ на хлѣбъ на солѣ занимати,
Та не хотѣлося менѣ за плугомъ ходити,
Та синимъ домати,
Своихъ санямъхъ тобѣтъ не борознати
[выкривляти,
Кятѣвнѣхъ журавлѣхъ пильнѣмъ палляти!
У недѣлю барѡ рано удова
Черкасска жена,
Думала-гадала,
Иъ своего дому у божїй дѣвъ одожала
И всю козацку молодецку збрѡю схоронила.
Только козацкои молодецкои шаблѣ не схоронила.
Та Ивасъ Коновченко одѣ сна встала,

Лице вымпае,
По свѣтлицѣ прохожае,
Игдѣ козацко-молодецкои збрѡю не зобачае;
Бере козацку булатну шаблю ѡ за плечѣ закладае,
Та зъ города выхожае,
Та на естѣ малѣ за городомъ у дорогѣ козаковѣ
[пѣхомъ заганае.
Козаки, старї панѣ-молодїцї, его не вгнѣали,
Иваса Коновченка удовиченка, молодого лицаря,
[дорогою поздоровляи.
Ой то-тожь-то удова,
Черкасска жена, Коновчиха
Иъ божѡго дому прихожае,
А вже сына Иваса Коновченка в дома немає.
То она тогды до землѣ припадае,
У гору руки знае,
Бога милосердногѡ благае: —
„Богай тебе, синку Ивасю, три недѣлѣ не
[побили:
Перша недѣля щобъ тебе не побѣла —
Щобъ ружїна не стрѣляла,
Друга недѣля щобъ тебе не побѣла —
Щобъ тебе шабля булатная не рубала,
Трета недѣля щобъ тебе не побѣла —
Щобъ отцевъ и матерї слѣвы нѣ въ якѡй потребѣ
[не споткали.“
Тодѣ удова, черкасска жена, Коновчиха добре
[думала-гадала,
Чотыри воли чабанїихъ займала,
Та зъ городѣ до жида Кролѣва одѡгнала,
Добрый торгъ учинила,
И пѣтъдѣсѣть червоныѣхъ долѡжила,
Та Ивасю Коновченку коня купила,
Котрого душа козацка-молодецка полюбила,
А радѡвными козаками до вѡйска коня одемжала.
Тодѣ Ивасъ Коновченко на коня сѣде,
Крестъ на собѣ складе,
Господа милосердногѡ призывае,

Та до пана Хвилѡна, козуньскогѡ полковника,
[словами промовляе:
„Пане мѡв, пане Хвилѡне, козуньскїй полковникъ!
Благослови женѣ на Черкаси-долнїй съ Арчинѣмъ
[комѣ?) погуляти,
Памяти козацкои заживати
И знамена турецкогѡ доставати.“
То промовитъ Хвилѡнъ, козуньскїй полковникъ,
[словами
И обѣщеться гѡрко слѣвами:
„Не благословлю я тобѣ, Ивасю Коновченку, на
[Черкаси-долнїй съ Арчинѣмъ гуляти
Памяти козацкои и знамена турецкогѡ доставати
[ставати
Ще ѡ ты дитя молоде, игдѣ не бувало,
Та козацкогѡ зымчю не розбѣвало,
А естъ козаки, старї панѣ-молодїцї, — нехай они
[на долнїй Черкаси гуляють,
Памяти козацкои заживати
И знамена турецкогѡ доставати.“
То обѣщеться гѡрко слѣвами:
Пане мѡв, пане Хвилѡне, козуньскїй полковникъ!
[ковникъ!
Поймай ты утя старѡе ѡ малѡе,
Та пусти ты на море,
То такъ поплыне малѡе, а якимъ старѡе.“
Якъ пѡшовъ Ивасъ Коновченко-удовиченко на
[Черкаси долину съ Арчинѣмъ гуляти,
Памяти козацкои заживати
И знамена турецкогѡ доставати,
То бѣтъ ѡбѣщѣтъ зарубати,

*) Крѡмъ сего заботїи намѣ еще два варїанты тои думѣ: першїи помѣщенїи въ збрѡрку Максимовича за 1834 р., стор. 51—57, и другїи въ збрѡрникѣ Метльнскѡго 1864 р., стор. 413—424, записанїи Кузнецѡмъ ѡтъ Андриѣ Шута.

*) Того именю нема анѣ у Максимовича анѣ у Метльнскѡго. На пытанье: кто се? — ѡтповѣдѣвъ Вересай: „Се такїи татарскїи лицарѣ буытъ, — князь, а може полковникъ“.

Словаки звертали свої очі і надії на Чехів-Моравців; Чехи в Передній частині мають вже навіть свої університети, а угорське правління замкнуло навіть словацькі гімназії, котрі бідні Словаки удержували своїми приватними фондами.

«Коли отже справді — кончить „Parlamentar“ — суть в нашій монархії панславізм, т. е. люде, котрі працюють над викликанням руху панславистичного, — то треба їх шукати м'язк тими партіями в Австрії і Угорщині, котрі поодиноким славянським народам відмовляють права національного існування і розвитку. Панславізм єсть можливий лише як наслідок такої політики, а в нашій столітній поодинокій народності не дадуть себе, або хочби лиш свою культуру, задумати. Для угоди народностей в Австро-Угорщині і для мирного розвитку держави єсть конетична конституційна свобода розвитку кожної народності.»

ПЕРЕГЛЯД ПОЛІТИЧНИЙ.
Австрійсько-Угорська Монархія.

(Граф Тафф) повернувши з Триєсту мав аудієнцію у цесаря в справі триєстських неприємств. З'являючи справоздання показує, що зоб'являється не так як стоять речі в Триєсті, як то тривожні газети окричали, і нема причини хачати м'язк виявляти, ані дотеперішній намістник де Претіоз не потребує болячись більше нападіть на своє справоздання уряду. Що більше, навіть італійське правління з своєї сторони виступило енергично против всяких ігредієнтних заговорниць в Австрію, котрих головне місце пробуваю єсть Венеція, хотів в'єднати офіційно праса дуже невдовброво настроєна для правління італійського. Нові неприємства між Сербіями і Італійцями лучилися сими днями при виборах 18-го о. м. в Читтавеччіо на острові Лессина.

(До рівноуправління на Шлезку.) В останній тижні явилася перед шлезким намістником маркизом де Бакерем денунціяція от шістьдесяти чеських громад тропавського округу і передала йому петицію о рівноуправління язиково на Шлезку. В тій петиції висказаний всь кривд і утиск, як перетерпів народ чеський на Шлезку от Нїмців і в кінці залучений слїдуєчї прошенія до правління: 1) щоби язик чеський виводився до суду і урядово і щоби „Лісток оповіщень“ (Anzeigsblatt), орган тропавського староства видавався також і в язичі чеськом; 2) щоби в школах народних була переведена в житє постановою 19 артикулу основні законів державних; 3) щоби в Тропаві училища семінарія так була устроєна, щоби кандидати могли добре научатися тых язиків, в котрих мають викладати; 4) щоби в Тропаві для народу чеського заложено чеську гімназію, не усуваючи при тїм способности основного научення язика нїмецького. Сї жаданя Чехів на Шлезку ставлені бували вже от давна, єще в 60-тих роках, а однак і доси „либерали“ нїмецькі ані одному з них не дали перейти в житє. Найбільше трудностей ставляли видаванню „Лістка оповіщень“ по чеськи, хотів чеські громади навіть на свої кошт брали видавництво! Отже то „либерализм“ нїмецький і благо народів під ним!

(Министеръ спїшно скарбу п. Калія) прибув дня 22 серпня до Горадця під ескортою гузарів і при військових оредствах остророжності по дорозі з причини, що перед кількома єще днями войско австрійське муїла сточити

битву з повстанцями. Подорож министра Калія по окупованих краях причинило посередно до того, що ми можемо хотів по части довідатися о фактичних положеннях в тих краях.

(Промова православно митрополита в Сераев до министра Калія), о котрій ми в попередних числах „Дїла“ згадували, була слїдуєча: „Експедицію, пане министре! Представляючись нинї вашій Експедиції з тутешним духовенством і приходом, прошу вас, щоби ви приймали от нас особливу подяку за те, що ви з цесарскою столицею прибули звідти Боснію, край, котрий от Бога и его Величества нашого рїцарского цесаря поручений зобавити вашій Експ. в чесну опіку и гаразд. Ми знаємо, що ваша Експ. не для приємності прибули до Босніи, але щоби добробут краю піднести, але направити, кривди усунути, позаяк ви хочете терпеливо выслушать скарги кожного, навіть бідного селянина з гірської хатї, щоби вському була вимїрена справедливост и потїха. Позвольте ваша Експ. що я, вправдї против мого волї, але скаргами и слезами люду змушений, єсть покорою підношу: що в останніх часах з сторони „одиноких“ урядників, котрі були в безпосредній стичности єсть людом, покинувшись на волю и розказ монарха, діялося много надзвичай, котрі ані монархія, ані сему краси жадної користі не принесли. Одні поводували власною користєю, другі означувалися нечесним и диким обходженєм єсть релігійним людом, инші знов займалися виключно лише національною и конфесійною агитацією, щоби прирати на значно або щоби на певних посадах удержатися — а мало лише було такних, котрі наших національних прав православно вїри и нашого сербского народу не утискали. Але мимо того стану позостав наш люд в Босніи вїрним и людяним для его Величества и доказав того при рекрутаци. Тим чином збстали уневажені всь провокації и денунціяції, котрі може и невинноє до того змїряли, щоби наш народ перед его Велич. нашим цесарєм а выс. министерством о недовольстві підозрївати. Предприймає перетрусання в церквах и школах з боговїдних духовних учителїв и спокійних горожан позоставили безуспїшними в згаданім напрямі. Выгляши мою особу, котору его Велич. наш цесар до достоинства митрополита підїсть, для нашого духовенства и для наших школ так, якби и нїчого не вчнено. Ми откїсєм вашої Експеди. як якого мессїя, як змерзлий сонця, и вашим именованєм ми невысоказано утїшилися. Вашої Експ. особиста прихильност до нашого народу и его церкви наповняє нас неограниченым довірїєм до вас и мы сьмо твердо переконані, що ваша Експ. після можливости вдоволяє численній, его Велич. нашому цесарєви серцем и душою зобов'яз отданій народ сєрбскій в Босніи. В тїм гадї поздоровляю я вашу Експ. щоби Всемогучій дого дозволив вам жити на гордїсть Австро Угорщини и на добру нашу отчину. Живі! Живі! — Тая промова, переписана, подана була цивильному адьютансови, баронові Николичєви.

ЗАГРАНИЦЯ.

Россія „Правительственный Вїстник“ оголосив текст константинопольського договору о военній вынагородженю; договір той ратифікований 29 стар. ст. лица с. р. Головні статї договору мїстят в собі, що слїдує: Туреччина зобов'язує виплатити Россії 802,500,000 франків вынагородженія коштів военних щорічними ратами по 350,000 турецких лир; тая щорічна рата буде збрана з десятиг и з податей на овце.

О коронації царя нема єще нїчого певного. Вправдї приготуєся все дуже оквально, але здеся розказ до торжества выйде нагло, несподївано. Позаяк министр двору Воронцов-Даш-

ковъ выїхав на три тижні з Петербурга, то здеся передположило перенести коронація не виступити, хоч всь посольствію приготували вже собі помешканя в Москві. Король сєрбскій, князь болгарскій и черногорскій мають бути при коронації, але я то єще не певне. Манїфєст, котрий звичайно на пів року наперед выдєся и вызывє підданных всьх станів и всьх народів до высыланя денунціи на торжество коронаційне, сїм разом здеся не буде выданий.

Нїмеччина. Чи буде война між Нїмеччиною и Россією? — тоя пытанє завдає собі и суиольност и праса, помимо существовающих приязньх отношенїх межь обома державами. А повод до такого пытаня подає — вооружєнє Нїмеччины. Пїсла закона з 6 мая 1886 р., переведеного в практику от двїтїя минушого року, станє нїмецькою армією подь часть мира побольшею о 25,000 люде, а военній о 85,000 люде, так що Нїмеччина може тепер вынести в поле армію з 1,643,000 люде. Поболь такого побольшея арміи Нїмеччина також чинить енергичнїя приготуваня ижнерскїя. Всь стратегичнїя пункты на півднїчїй и півнїчно-всхднїй границї Нїмеччины значно укрїпленї; и в такомь случает, єслибы россїйскїй арміи прїшло дїлати зачїно, то она стрїтилабы вь своїй дорозї непоборимїя перешкоды. Познаньщина и Шлезкє єсть 10 мїлионовымь населєнемь и подостаткомь хлїборобствїх продуктів, являються надїйнымь оплотомь Нїмеччины противь Россії. Вже топографичнїя характер тых провинцій, перебранныхь болышми водными потоками и лугунами, богато помїчникъ оборонї, а штучнїя укрїпленя, здвигненїя на дорогахь прїгодныхь до нападу, чинить Германію майже недоступною для неприятельского нападу от півнїчного всходу. Обширна и хорошо устроєна єсть желїзниця зь своєй сторони помогає богато оборонї, облегчує концентрацію войск зь всьхь сторонь Нїмеччины. Вь книжцї за лицец „Journal de sciences militaires“ напечатанъ невїдомїй авторь статї „Нїмеччина противь Россії“, вь котрой выказує, що россїйскя границя єсть дуже прїгодна до нападу зь сторони Нїмеччины. „Зь самого початку операцій — говорить авторь — нїмецька армія навїрно занялабы Польшу, которя Россія рїшучо не може оборонити длятого, що тамь нема ані достаточныхь силъ военныхь ані укрїпленыхь пунктів. Для нападу вь Польшу нїмецька армія може покористватися слїдуєчими дорогами: Гданьск-Новогорьск, Груденц-Новогорьск, Торунь Варшава и Коэль-Ивангород. Але позаду Польшї и прилегающихь до неї литовскихь провинцій Россія має хорошеї оборонїи линїи, способнїя до повдержаня неприятельского нападу. Передовїемь нїмецька армія стрїтить болотнисту полосу Нарєва, Вобра и Нїмана, простирающуюся оть болотъ Припєтї аж до самого моря. Однакже линія тая потребує укрїпленя черезь построєнє фортификацій вь Бїлоостоцї, Гроднї и Ковнї; кромї того тая обороня линія не принадлежить Россії на цїлій своїй довжинї, бо нижна течїя Нїмана належить до Нїмеччины; она отже може вдергєся вь півнїчну Литву и зарогити Ригу, Динабург, Вильно и Ковно. За линією Нїмана має Россія сильну линію Двїны зь крїпостями Динамїнде, Рига и Динабург. Що до столиць Россії, то Петербургь хорошо обороненїй мїсцевыми перешкодами, а щоби доїхати до Москвы по найпрїгоднїйшой дорозї, по котрой шли Кароль XII и Наполеон I, то нїмецька армія буде муїла безперестанно наравляти свое праве крыло на напады зь сторони россїйскїх арміи. Найближшою територією для нападу зь сторони нїм. арміи єсть стратегичнїя трикутникъ Серадєль Новогорьск-Варшава. Такь французскїя и нїмецькїя военнїя писателї уважають Польшу першою добычею Нїмеччины вь случаю войны сь Россією. Рїзнятє тільку вь пытаню, чи Россія повинна оборонити Польшу, чи нї. Французскїя писателї радятъ Россії, щоби навіть не держала болышого числа войск вь Польшу, бо тї войска будуть муїли запуститися вь бїлє сь

нїмецькою армією и погибнуть для россїйскїх арміи, бо не дожудеть вь пору резервы; по пытаню Польшу оть вышлїткою крїпостей и збоєнїзмованя армію, сконцентрувати єи на Двїнї. За вїд Литвы, може бути, що и крїпости змуїтє до по на оборонїи линїи за границями своєю Польшою. Нїмецькїя ж писателї военнїя кажуть, що єсть отбудуло безь бою; по ихь думцї, Россія не доложитъ всьхь силъ для організації оборони вь Середнїй Вислї и сточить бїлє сь нїмеччиною вь кампаніи може очевидно змїнитися, єсли Россія всїє здвигнути ної и поправити старї крїпости Двїны и єсли значно розширити существовающую

Болгарія. Такий пробы муїтє перебудувати народ болгарскїй вь початкахь свого политичного житя. Недовго по народженю конституцій муїла перебути тяжкій ударь оть князя, знаній замахь стану, а однак и тепер не показує тамь на якїсь тривалїя станє єщеї правління, и кто знає, чи неогортуничє знов не прїде на гадку на ново обрїти конституційнїя права своему народу. Що щодя добного готовитє, єе можна судити зь интїрїи у дїленю россїйскимь министрємъ сьрєць границнїхь, Гирєскимь, россїйскому генералю консулеви и дипломатичному агенту вь Соко, зрозумїти справы подамо ту вь коротцї голїи точки той интїрїи. Князь будучи вь Петербургї скаржився на станє рїчей вь Болгарїи и указав, що неможливо для него доїти радикальнїи болышости вь собїє (собранї) рїшити після его волї, и що якь не удастся перевести угоду, то буде муїти на ново розкїзати собранїє, выдати до народу прокламацію єсли увидитє непєртымь болышествомь народъ, то буде муїти отрозичи скликанє нового собранїи и провизорично заусендовать право прасоє и право зборівъ, аж доки єму не удастся провадити выборы по своїй волї. Вь остаточнїй разї князь готовь тоє все самь зробити и дїло кончить до народа удегалдувати, якь тоє вперше вчинивъ бувъ при замаху стану. Министрь Гирєск прєпорує отже своему агенту, щоби замїтї князю по всьмь поїриває, єсли болыше приватно черезь индивидуальнїя выдїли на депутатскихь, якь публичнї, щоби тымь способом не збудити підозрїнї, що всь протязити ституційнїя замахи на народь болгарскїй дїлати за порадую и вышлївомь дипломатїи россїйскїе. Вь тїмь бо случаю моглибы радикалы задержати на свою користь мїсїє Европы и навіть кабинетівъ, котрі и такь зь аздрости задержали все Россію, що она господарє вь Болгарїи, а вь своїй провинцій. Такь отже належить дїлати зь дальшого становиско наглядати, а князю лишити цїлковиту свободу дїланя. Болыбь удалось вь порозумїню сь партіями и сь заступниками другихь державь вынїйти такую посередную дорогу и єслибы потребу нового замаху отдалося усунути, то добре; але колибы радикалы хотїли опєртися противь князя на Россію, то покровительцї ихь свободы, то належить заявити, що правління россїйскє вь власнїхь способь не може поїрати справокь оцїщєннїи меншости. Вь загальнїя напоминає Гирєск свого агента, щоби той все доносив єму докладно є ходї дїл вь Болгарїи.

Туреччина. Зь Атенъ телеграфуютъ, що вь Сирїи и вь Африцї нанє сильне порушенє Магомедань. Єсли можна поїрвати сїб дїлати, то хрїстіанськимь жителямь на турецкихь приморскїхь земляхь середземного моря грозитъ значєнє, котрого струя бухає вь самїмь Царгородѣ. Однакь тая дєнєша рївночасно задержє, що порта вь наслїдокь рекламації другихь державь

А ємоотъ живыхь у руки забравъ;
То Хвилонъ, короунскїй полковникъ, вправдї:
[его подь руки хватает,
Червону китайку простїлає,
Напитки и наїднїя отановити,
Словами говорить:
„Ивасю, ивасю Коновченку-удовиченку!
Щє я ты дитя и малое и молодое,
Щєжь нїгде не бывало,
Та багато козацкого звичаю не розбзнало.“
Промовить Ивась словами:
„Панє мїй, панє Хвилонє, короунскїй полковникъ!
Благословї мєнї оковити водку живвати,
То я єе не такь буду на Черкавї-долинї сь [Арчинїкомъ гуляти.“
То промовить Хвилонъ словами:
„Не благословляю я тобї, Ивасю, оковити водки живвати,
Бо оковита водка тебе зрадїть,
И зь крєченого свїта тебе збавитъ.“
То бнї на те не дбавь,
Та оковитої водки кубокъ наливавъ,
Такь наливь, такь наливь,
Ажь козацкє молодецкє сердце звеселїть.
Тоды на коня єїдає,
Городомъ проїзжає,
Старого я малого дорогою зневажає;
А за городъ выїзжає —
Сонь его знемогає,
Ой то бнї головнїку конєви на гриву [поклоняє.

Турецка бесурманьяскя вїра пїяного чоловіка [за четъ милїє изнали,
Та и єе за четъ милїє назадь одотунали;
То они поки его пїяного зарубали,
Щє ємоотъ за собою утерли;
Тїлькы то не добре вчинили,
Що коня не вловили.
Кїнь по табору турецкому гуляє,
На собї крївавїя поводы обрыває;
То Хвилонъ, короунскїй полковникъ, сєє зобачає,
На своихь козацкїхь старыхь словами гукає:
„Козакї, старї пань-молодцї! добре вы дбайте,
Підїте, коня поймайте
Того, що по табору турецкому гуляє;
Мабуть нашого Ивася Коновченка-удовиченка, [молодого лицаря, на свїтї немає.“
То козаки, старї пань-молодцї, коня вловили,
До паня Хвилона, короунского полковника, [привадили.
То Хвилонъ, короунскїй полковникъ, до вдовы,
Черкаской жєны,
Пїсьмо отсылає,
Поклонїє передає:
„Удово, удово, черкаская жєно!
А вже твой сынъ Ивась одружився:
Узявь собї жїнку горду-прегорду а пышну- [прєнїшну, у Черкавї-долинї високу могиалу!
То удова, черкаская жєна,
Коновчїха
У гору руки знимала,
Господа милосердного благодарїла и прокала:
„Благодаружь тебе, Бога небєсного, що мїй сынъ [Ивась одружився;

Хочь узавь собї жєну горду-прегорду, [пышну-прєнїшну,
То все таки буде при кому вїка дожити,
При старостї лїтахь головку прихилити.“
Хвилонъ, короунскїй полковникъ, сь рядовыми [козаками до удовы коня приводжає,
То удова коня зобачає,
До сырої землї припадає,
Хвилона, короунского полковника, проклїнає:
„Бодяй ты Хвилонє, короунскїй полковникъ, [частя-долї не має,
Якь ты мого сына Ивася Коновченка-удовиченка, [молодого лицаря, за все войско втеривъ!“
То промовить Хвилонъ, короунскїй полковникъ, словами
И облїєтьєя гїрко слїзами:
„Ой, отбї ты удово,
Черкаская жєно!
Ты мене не лай,
И мєнї молодому частя-долї не терай,
Бо ты сама не добре вчинїла,
Що такого коня єму кунїла.“
То удова думала-гадала,
У собї дїмь козацкїхь зазывала,
Єсьмь недїлї швїтєсоть козацкїхь у дому [продержала,
Хлїба-соли не забороняла,
Заразомъ похорїнъ и всєїла гуляла
И подарки давала.
Дай Боже на здоровїя та на многї лїта
А я до кїнца вїка!

Наведєнї туть думь, якь вь загальнїхь єстї историчнїхь пїсєнїхь, сїїванїхь бандурїстами, належать до єпоєу козацкого. Перша вь нихь отноєитєся по крайнїй мїрї до XVI-го вїку, друга що до часу свого повстаня має неяснїй характеръ, а трєта отноєитєся до пїснїшїи єпохи козацкихь воїнъ, а именно до єпохи XVII-го столїтїя. Такимъ способом єї три думь вь кулїє малюють нїмь вь єкїєсь єтепени цїкалїй перїодъ повної славы козацтва.
Козацтво вьзяло на себе иницїативу вь оборонї країнї, працї и цивїлизації єї. Тє тарь. Татарскїя походы помножилєся єеволима при кїнци XV-го и на початку XVI-го столїтїя; украинскїє єтепы булї вь той єпохї театромъ ловленя Татарами невольнїковъ, котрыми переповнювано головнїшїи невольнїчїи ринки Крїму и Царгороду. Татари обов'язувались давати вь Турцїю часть своихь пїльнїхь жївїхь, а другихь продавали. Тї послїднїй муїшенї булї пробувати цїкалїхь швїтє лїт вь рабскїй неволї и доперна по тїмь рєчїцї ставались свободными, хочь и не єїмля уцїдити вь краю. Вь тую то єпоху постала єсть рактєрна форма украинской думы, котра найстаршїмь вьорцемъ єсть дума невольнїчїи (Конець будє).

ОТЗВА до руской академичной молодежи.

Вже одинадцять літ минає, як наші академики получили в товариство „Дружний Лихварь“.

Після установи нашого статуту спомогаємь мы наших товаришів матеріально: отараючим о лекції, уділяючи безповоротній допомоги і бездотурковій пожички.

Товариство наше, дякуючи широму попертю зь стороны нашой публики, а іменно нашой молодежи, стало вь последних часах дуже

гарно розвиватись; бть сего го молодежи, бть сего численного вливу вь членів вь нашого товариства залежить его дальшій усеішний розвиті.

Нововступаючі члени знайдуть у нась завжди щирю порадю і помбчу. Просимо всьх наших молодых товаришів винуватись якь найбільшійше до „Академичного Братства“

Подяка.

Вь тяжкомь горю, якимь нась бдкнула смерть нашого стрлы Лосія Целевича, пенсіонашого урядника, котра намь его забрала вь Лисци 7 с. м., почувшомь передовсімь до милого обовязку, зложити на сьмь мьсця сердечну подяку за ласкаву участь вь похороні покійного Веч. о. Михайлу Мидловскому, гр. к. пароху зь Креховець, Веч. о. Методію Грыцакови, монахови Чина св. Василія і директорови школы народнои вь Бучачи, особливо же Веч. о. Антонію Андрухевичови мьсцевому парохови, якь і его честній родині за всьх ихь труды і заходы, якь звершили за тую одну надгороду, котру подає чувство сповненого дьла християньскои милости.

Леоитимь Целевич, гр. к. парох зь Павельча, Теофіль Целевич, учитель зь Богородчань, дрз Юліань Целевич, професорь при ц. к. академ. гимназії у Львові — братаничч покійного.

Курсь львівскій зь дня 24. л. серня 1882.

Table with columns for 'платять жадають австр. валютою' and 'р. кр. р. кр.'. Includes items like '1. Акції за штуку', '2. Листи за 100 р.', '3. Листи довгий за 100 р.', '4. Облиги за 100 р.', '5. Лосы міста Кракова', '6. Монеты'.

Курсь вьденскій зь дня 27 л. вересня 1880.

Table with columns for 'платять жадають' and 'р. кр. р. кр.'. Includes items like 'Долг держ. вь банкот.', 'Лосы зь р. 1854 по 250 р.', 'Ренты Ком. по 42 лір. австр.', 'Облигація вьдема 5% (за 100 р. м. к.)', 'Акції'.

Table with columns for 'платять жадають' and 'р. кр. р. кр.'. Includes items like 'Жел. Албрехта по 200 р. вь серб.', 'Жел. цесаревы Елисаветы по 200 р.', 'Прешьовско-Тарнов. по 200 р.', 'Кар. Люд. по 200 р. м. к. ср.', 'Льв.-Чернов. по 200 р. ав. вь ср.', 'Общ. желѣзн. держ. по 200 р. м. к.', 'Полудн. желѣз. держ. по 200 р. а. в.', 'Жел. угор.-галиц. по 200 р. вь ср.'

Table with columns for 'платять жадають' and 'р. кр. р. кр.'. Includes items like 'Общ. ролъ-прод. Завед. д. Гал. и Буков. вь 15 л. 6%', 'Общ. австр. банкъ кр. зем. 5% вь ср.', 'Гал. 6. в. з. Крак. лос. вь 8 л. 6%', 'Галиц. общ. кред. и. а. по 4%', 'Галиц. банкъ гавот. по 6%', 'Банк. народного по 5%', 'Угор. общ. зем. по 5 1/2%', 'Угор. общ. зем. по 5 1/4%'.

Table with columns for 'платять жадають' and 'р. кр. р. кр.'. Includes items like 'Жел. Албрехта по 300 р. 5%', 'Общ. жел. Прешьовско-Тарнов. по 300 р. 5% вь ср.', 'Жел. пблв. по 100 р. м. к.', 'Гал. Кар. Люд. по 500 р. 4%', 'Жел. Львов.-Черн.-Яс. III. эмисія по 300 р. 5% ср. зь р. 1865', 'Жел. Львов.-Черн.-Яс. III. эмисія по 300 р. 5% ср. зь р. 1867', 'Жел. Львов.-Черн.-Яс. III. эмисія по 300 р. 5% ср. зь р. 1868', 'Жел. Львов.-Черн.-Яс. III. эмисія по 300 р. 5% ср. зь р. 1872', 'Жел. Львов.-Черн.-Яс. III. эмисія по 300 р. 5% ср. зь р. 1872', 'Угор. галиц. жел. по 200 р. 5% ср.'

Table with columns for 'платять жадають' and 'р. кр. р. кр.'. Includes items like 'Ивет. кр. для тор. и пр. по 100 р. ав.', 'Кларого по 40 р. м. к.', 'Общ. плав. пар. на Дуи. по 190 р. мк.', 'Кеглевича по 10 р. м. к.', 'Лосы міста Кракова', 'Пожичка міста Буды по 40 р. а. в.', 'Пальєія по 40 р. м. к.', 'Фундація шпиталія архия. Рудольфа', 'Сальма по 40 р. м. к.', 'Ст. Жевао по 40 р. м. к.', 'Пожичка міста Станислав. (по 20 р. а. в.)', 'Пожичка міста Триесту по 100 р. мк.', 'Вальдштайна по 20 р. м. к.', 'Виндизгреца по 20 р. м. к.'

50 ЛЬОСЫ великой триестеньской выставовой ЛОТЕРИИ. Лишь пятьдесят крейцаровъ коштуе одинъ льосъ великой триестеньской выставовой ЛОТЕРИИ. Ты льосы можна набути вь всьх канторахь нымѣнахь вь касахь желѣзниць и станці пароходныхь, вь и. к. урѣдахь почтовыхь и трафилахь, вь колектурахь льотерійныхь и у прочихь продавцѣхь вь австрийско-угорской монархії.

При замовленю поодинокихь льосовъ належать долучити 15 гр. на почтовой выдатки. Во Львові можна достати льосы у хвалъного Рольничо кредитового Заведенія для Галичины и Буковины и у хвалъного галицкого Руотикально-кредитового Банку.

Фабрика машинъ и орудій рѣльничихь орудій горничихь (вертячихь) и выливария желѣза и металъвъ Бронислава Дескуръ во Львові, улица Бальонова, ч. 6, — поручає

„МЕРТВІ ДУШЪ“ гумористична повѣсть Миколая Гоголя зь портретомъ автора и „Словомъ бть Выдавицтва“ (278 сторѣвъ великой 8 кп).

Мимо пѣдвышеного цѣа на скѣлко запасы выставуть — поручає торговля КАРОЛЯ БАЛЛАБАНА во Львові

„ВЪ ОБОРОНЪ ЧЕСТИ“ повѣсть Г. Раймунда вь трехь частяхь. Цѣна 2 зр. 50 кр., зь пересылкою 2 зр. 70 кр.

МАРОКЪ 500. Незвычайно важне вымѣна зьробляє хемизъ Леграндъ. Бсть се тинктура на нагѣтн, котра вь 3 дняхь бсть вымѣна болю, устороню кожду нагѣтку зь норѣньомъ; вымѣна гарантує за те на вымѣно, що вымѣна 500 марокъ вь тѣмъ же вымѣно, кто не ужитю тон тинктуры, какь спеціалітн.

АНТ. ЩЕРБА МУЖЕСКІЙ КРАВЕЦЬ во Львові, при ул. Комерска ч. 8. Роботню мужеской одежи

Пошукое УЧИТЕЛЯ або УЧИТЕЛЬНИЦА для початковой науки зьбохъ лѣтъ о. А. Джуинскій парохъ вь Лапшині, пошлѣ почта Бережаны.

Масла свѣжого зь правильною доставою вь тыждня, якъ такожъ кушачого вь фаскахъ и сира вь найлѣпшомъ родѣ

„СВЯТЫЙ ВЕЧЕРЪ“ повѣсть знаменитого англійского писателя К. Диккенса. Цѣна 30 кр., зь пересылкою 35 кр.

ТОРГОВЛЯ ВЕЩЕЙ ЦЕРКОВНИХЪ В. СТАХЕВИЧА вь Тернополі

УЧЕНИКОВЪ на станцію и харчъ прїѣде честнай рускій домъ зьбохъ и родительской надобрь за рѣрену цѣну.

Теофіль Копыстинскій артистъ-маляръ, образовавшійся за границею, зьбстий зь краев. выстаєв штукъ красныхь, выконує портреты, якъ такожъ релігійны образы рѣжнои величины.

На станцію и харчъ можуть бути умѣщені вь приличномъ домѣ одного урядника ученицъ зь умѣренну цѣну.

Подписаный мас честь подати до вѣдомости, що вь свѣмъ Бюрѣ вывѣдованъ — гоотиница „Краковска“ вь Станиславовѣ — прїймася сирїяци кождоу умѣщеню молодежи шкѣльноу по рѣжныхь цѣнахь и зь вськими прочими вымогами, якъ наука, музика, сѣлуу, и пр.

Справозданье зь процесу Ольги Грабаръ и товаришѣвъ помѣщене вь 17 часахь „Дѣла“ достати можна вь администраціи „Дѣла“ вь цѣнѣ 1 зр. 20 кр. зь пересылкою почтовою.

ЗАГАЛЬНЫЙ ПОГЛЯДЪ НА КОНТА ЗЫСКОВЪ И СТРАТЬ СЕК. IV. ЗЪ Р. 1881

составленный на подставе подробныхъ контъвъ въ поодинокихъ секціяхъ банку „СЛАВІА“

(Секція I—III. Объясненія въ житіи; IV. Объясненія въ таблицахъ)

Мае

Table with 10 columns: Description, 1880, 1881, 1882, 1883, 1884, 1885, 1886, 1887, 1888. Rows include: Реекурація секція II, Школа, Отъ того надгорта дѣтъ реекураціи, Завѣщанія на школы высшихъ (всѣхъ) классовъ, Отъ того надгорта дѣтъ реекураціи, Выпущенныя облигации, Отъ того реекурація, Реекурація премій въ секціи I—III, Реекурація акціонеровъ, Комита постраданнаго зарлату, Комитаръ правительственному комитету, Тавтизмъ для Галицкаго и Дерекція, Податонъ доходный и вѣдомости стомапелъ, Отпаны дѣтъ, Страта на акцію, Процента фонду урядничеба банна „Славія“, Надзвичайна реекурація, Фонду гваранційный, Надзвичайна въ року 1881.

Порѣбно и согласно узнаню: Авт. Мльчохъ, в. р. Фр. Рашинь, в. р. Юс. Пессеръ, в. р. Авт. Панекъ, в. р.

ЗАГАЛЬНЫЙ ВЛЯНІЕ ВЪ СЕК. I—V. ЗЪ ДНЯ 31. ГРУДНЯ 1881.

Виненъ

Мае

Table with 10 columns: Description, 1880, 1881, 1882, 1883, 1884, 1885, 1886, 1887, 1888. Rows include: Порука основателъ въ сек. V, Готовна въ мае, Цѣной паперы, Дома банку „Славія“, Вѣрительности, У членовъ въ постраданнаго зарлату, У генеральныхъ, Кашни репрезентативъ, Инвентаръ, Требования въ року 1880.

Порѣбно и согласно узнаню: Авт. Мльчохъ, в. р. Фр. Рашинь, в. р. Юс. Пессеръ, в. р. Авт. Панекъ, в. р.

ВЫКАЗЪ МАЙНА БАНКУ „СЛАВІА“ ВЪ ПРАЗЪ

въ цѣпныхъ паперахъ, реальностяхъ, готовяибъ, спотечныхъ подлжкахъ и иныхъ зъ днъ 31. Грудня 1881.

Table with 5 columns: Description, 1880, 1881, 1882, 1883. Rows include: Соединенный долгъ, 5% актріацій ренти паперой, 6% урорай, Нотъ долга державного, Облгта выдомизацій королева Галичина, Листы постраданнаго банка.

Порѣбно и согласно узнаню: Авт. Мльчохъ, в. р. Фр. Рашинь, в. р. Юс. Пессеръ, в. р. Авт. Панекъ, в. р.